

Sygn. akt V CSK 460/07

POSTANOWIENIE

Dnia 20 grudnia 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Strzelczyk

w sprawie z wniosku Banku Spółdzielczego i B.S.

przeciwko J.P.

w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 grudnia 2007 r.,

na skutek skargi kasacyjnej dłużniczki

od postanowienia Sądu Okręgowego w G.

z dnia 13 marca 2007 r., sygn. akt [...],

- 1) odrzuca skargę kasacyjną;**
- 2) nie obciąża J.P. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.**

Uzasadnienie

Sąd Rejonowy w J. postanowieniem z dnia 30 marca 2006 r., w sprawie egzekucyjnej z wniosku Banku Spółdzielczego i B.S. przeciwko dłużnikowi J.P., w przedmiocie nadzoru nad egzekucją z nieruchomości, udzielił przybicia trzech nieruchomości położonych w W. na rzecz nabywcy L.Z.

Dłużnik J.P. w zażaleniu na powyższe postanowienie zarzuciła naruszenie w toku licytacji przepisów postępowania oraz wniosła o jego uchylenie w stosunku do nieruchomości wymienionych w jego pkt 1 i 3.

Sąd Okręgowy w G. postanowieniem z dnia 13 marca 2007 r. oddalił zażalenie dłużnika, podnosząc w uzasadnieniu, że w toku licytacji nie doszło do jakiegokolwiek naruszenia przepisów postępowania.

W skardze kasacyjnej od postanowienia Sądu Okręgowego w G. z dnia 13 marca 2007 r. dłużnik zarzucając naruszenie przepisów postępowania:

- art. 991 § 1 k.p.c. – poprzez uznanie, że podanie przez komornika w toku licytacji nieprawdziwych informacji odnośnie nieważności zawartej umowy dzierżawy nie stanowiło naruszenia przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik przetargu;
- art. 973 k.p.c. – poprzez uznanie, że podanie przez komornika w toku licytacji nieprawdziwych informacji odnośnie nieważności zawartej umowy dzierżawy stanowiło realizację nałożonych na komornika w tym przepisie obowiązków,

wniósł o uchylenie zaskarżonego postanowienia oraz postanowienia Sądu Rejonowego w J. z dnia 30 marca 2006 r. i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w celu ponownego rozpoznania.

Licytant L.Z. w odpowiedzi na skargę kasacyjną dłużnika wniósł o jej oddalenie, natomiast wierzyciel Bank Spółdzielczy wniósł o jej odrzucenie, uzasadniając to faktem niedopuszczalności skargi kasacyjnej w postępowaniu egzekucyjnym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W rozpoznawanej sprawie wyłoniło się zagadnienie prawne mające decydujące znaczenie dla jej rozstrzygnięcia, a dotyczące kwestii dopuszczalności skargi kasacyjnej na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie oddalenia zażalenia na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie udzielenia przybicia.

Ustawodawca dokonując w ostatnich latach licznych nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego wprowadził szereg zmian do systemu środków zaskarżenia obowiązującego w postępowaniu egzekucyjnym, przy czym zmiany te dotyczyły także instytucji skargi kasacyjnej. Zgodnie z art. 775¹ k.p.c. w brzmieniu nadanym mu ustawą z dnia 1 marca 1996 r. o zmianie Kodeksu postępowania cywilnego, rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej - Prawo upadłościowe i Prawo o postępowaniu układowym, Kodeksu postępowania administracyjnego, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 43, poz. 189), kasacja przysługiwała wyłącznie na postanowienia sądu drugiej instancji w przedmiocie przybicia i przysądzenia własności nieruchomości nabytej w drodze egzekucji oraz w przedmiocie planu podziału między wierzycieli sumy uzyskanej z egzekucji. Powyższy przepis został zmieniony ustawą z dnia 2 lipca 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 172, poz. 1804), przy czym regulacja dopuszczalności kasacji na mocy tejże ustawy została przeniesiona do art. 767⁴ § 2 k.p.c. Dokonując tej zmiany ustawodawca wyłączył dopuszczalność kasacji w postępowaniu egzekucyjnym, a mówiąc ściślej obowiązującej na gruncie postępowania egzekucyjnego zasadzie niedopuszczalności kasacji nadał charakter bezwzględny usuwając przewidziane w art. 775¹ k.p.c. wyjątki.

W wyniku kolejnej nowelizacji kodeksu postępowania cywilnego dokonanej ustawą z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz.U. z 2005 r., Nr 13, poz. 98) art. 767⁴ § 2 k.p.c. uzyskał obecną treść. Zgodnie z tym przepisem: „na postanowienie sądu drugiej instancji wydane po rozpoznaniu zażalenia skarga kasacyjna nie przysługuje”. Zgodnie z art. 6 powołanej ustawy przedmiotowe

zmiany weszły w życie z dniem 6 lutego 2005 r., ustawodawca zaś w przepisach przejściowych przyjął zasadę natychmiastowego stosowania ustawy nowej do spraw wszczętych przed jej wejściem w życie, tj. przed dniem 6 lutego 2005 r., dopuszczając od niej wyjątek, zgodnie z którym do złożenia i rozpoznania kasacji od orzeczenia wydanego przed dniem 6 lutego 2005 r., a także do odmowy przyjęcia jej do rozpoznania stosuje się przepisy obowiązujące przed tą datą. W świetle powyższego należy przyjąć, że skarga kasacyjna w postępowaniu egzekucyjnym nie jest dopuszczalna od postanowień sądu drugiej instancji wydanych po dniu 5 lutego 2005 r. (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 7 lutego 2006 r., IV CZ 4/06, niepubl; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2006 r., IV CSK 160/05, niepubl; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 6 kwietnia 2006 r., IV CZ 29/06, niepubl; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 21 czerwca 2006 r., I CZ 29/06, niepubl; uzasadnienie postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2007 r., IV CZ 62/07, niepubl).

Zaskarżone postanowienie Sądu Okręgowego w G., którym tenże sąd oddalił zażalenie na postanowienie Sądu Rejonowego w J. w przedmiocie udzielenia przybicia nieruchomości, zostało wydane w dniu 13 marca 2007 r., tj. po dacie wejścia w życie ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych. W konsekwencji skarga kasacyjna dłużnika jest niedopuszczalna i podlega odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji nie obciążając skarżącej kosztami postępowania na podstawie art. 102 k.p.c. i art. 108 § 1 k.p.c. w zw. z art. 391 § 1 k.p.c. i art. 398²¹ k.p.c.